



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 437/2017-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. októbra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészáros (sudca spravodajca) prerokoval prijatú sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], právne zastúpenej advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, advokátska kancelária, Novomeského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 25/2005 a takto

### **r o z h o d o l :**

1. Základné právo obchodnej spoločnosti [REDACTED], na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 25/2005 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 25/2005 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. Obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré jej j e Okresný súd Bratislava II p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 303,16 € (slovom tristotri eur a šesťnásť centov), ktorú j e Okresný súd Bratislava II p o v i n n ý vyplatiť na účet advokátky JUDr. Emílie Korčekovej, advokátska kancelária, Novomeského 25, Pezinok, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 437/2017-9 z 29. júna 2017 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej aj „súd“ alebo „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 25/2005 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplynulo:

«Sťažovateľ - obeť porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR (v ďalšom „Ústava“) a porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (v ďalšom „Dohovor“) v extrémne dlhom konaní na ochranu dobrého mena právnickej osoby - goodwillu - vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod č.k. 14C/25/2005 podáva týmto prostredníctvom splnomocnenej advokátky JUDr. Emílie Korčekovej návrh na začatie konania - sťažnosť o porušení základných práv a slobôd pred Ústavným súdom Slovenskej republiky a navrhuje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade skutkového stavu veci osvedčeného prílohami a vyžiadaním si spisu od porušovateľa uznesením prijal sťažnosť na ďalšie konanie a nálezom takto rozhodol:

1. Základné právo obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod č.k. 14C/25/2005 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava II sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č.k. 14C/25/2005 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie v sume 11.000,- Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. Obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 303,04 Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava V (zrejme má byť Okresný súd Bratislava II, pozn.) povinný zaplatiť na účet jej právnej zástupkyne - advokátky JUDr. Emílie Korčekovej do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

Odôvodnenie

Sťažovateľ má postavenie navrhovateľa v konaní na ochranu dobrej povesti právnickej osoby - goodwillu vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod č.k. 14C/25/2005(...), ktoré od 31.1.2015 je stále v nerozhodnutom stave a to nie vinou sťažovateľa. Nesústredenou a neefektívnou činnosťou porušovateľa nedošlo o.i. k vypočutiu

svedka navrhnutého sťažovateľom [REDAKOVANÉ] ktorá skôr ako ju „mohol“ dožiadaný súd - Okresný súd Levice vypočut' od r. 2013, zomrela v r. 2015(...).

Ergo sťažovateľ tvrdí, že v dôsledku neefektívneho postupu porušovateľa, ad hoc úkonov porušovateľa s výraznými časovými odstupmi vec nie je od 31.1.2005, teda za viac ako 11 rokov nie je rozhodnutá ani len na prvom stupni, konanie trvá neprimerane extrémne dlho, tento druh špeciálneho konania na ochranu dobrého mena právnickej osoby podľa §-u 19b/3 Obč. zákonníka mal byť ukončený a rozhodnutý maximálne do jedného roku, inak žaloba stráca pre sťažovateľa zmysel a opodstatnenie, teda je nesporným, že porušovateľ neprípustne porušil a naďalej porušuje jeho základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, preto sa sťažovateľ s dôverou obracia na ústavný súd, nakoľko je naďalej obeťou porušenia Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Stav právnej neistoty sťažovateľa o výsledok konania trvá neprimerane a extrémne dlho, vec má pre sťažovateľa mimoriadny význam vzhľadom k tomu, čo je v tomto konaní pre sťažovateľa „v hre“ - „at stake“. Sťažovateľ tvrdí, že vec je jednoduchá, právne a skutkovo nezložitá.

Sťažovateľ vzhľadom na skutkový stav veci a okolnosti prípadu k neefektívnemu a nesúrodému, nekoncentrovanému konaniu porušovateľa neprispel, najmä ak dôležitý svedok v prospech navrhovateľa nebol vypočutý s urýchlením a skôr ako mohol byť vypočutý dožiadaným súdom, tak zomrel (...).

Teda porušovateľ v danej veci doposiaľ nepostupoval tak, aby ochrana práv sťažovateľa bola rýchla a účinná, nepostupoval efektívne a s urýchlením, hoc vzhľadom na predmet sporu tak mal.

(...) Dľa sťažovateľa je ním uplatnená výška primeraného zadostučinenia v sume 11.000,-EURO primeraná a spravodlivá, súladná s rozhodovacou praxou ESLP v prípadoch proti Slovenskej republike, teda 1.000,- EURO a viac za každý rok stavu právnej neistoty sťažovateľa o výsledok konania, ktorý trvá už viac ako 11 rokov a to len v rámci konania na I. stupni.

Príkladmo vid' rozhodnutie ESLP vo veci JUPITER SK s.r.o. p. Slovensku, sťažnosť č. 12800/13, ktorým ESLP priznal sťažovateľke nemajetkovú ujmu 3.100,- EURO, konanie

*trvalo v danom čase posudzovania veci Súdom 3 roky a 1 mesiac (v konaní pred ESEP zast. advokátka JUDr. Emília Korčeková).*

*Sťažovateľ tvrdí, že je naďalej obetou porušenia čl. 6 ods. 1 Dohovoru s prihliadnutím aj na skutočnosť, že dĺžka konania na Okresnom súde Bratislava II od r. 2005 nespĺnila požiadavku primeranej lehoty podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Teda konanie doposiaľ trvá už viac ako 11 rokov a to všetko od 31.01.2005(...), čo je z ústavnoprávneho hľadiska neakceptovateľné a neprípustné. (...)»*

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania, a to okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou listom sp. zn. Spr 2102/2017 z 25. júla 2017, ku ktorému bola pripojená chronológia úkonov vykonaných v napadnutom konaní.

3.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla nasledujúce relevantné skutočnosti:

*„(...) Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu uvádzam, že v právnej veci účastníkov konania [REDAKOVANÉ] sa žalobca domáha ochrany dobrej povesti právnickej osoby.*

*Po oboznámení sa s obsahom predmetnej sťažnosti ako i obsahom súdneho spisu uvádzam, že v predmetnej veci boli zistené prietahy v konaní a to vo viacerých časových obdobiach, konkrétne v období od podania návrhu t.j. od 31.01.2005 do 19.01.2006 (výzva a úhrada súdneho poplatku), v období od 07.10.2013 do 22.07.2014 a od 11.01.2017 do 17.07.2017, kedy bol stanovený termín pojednávania na deň 06.09.2017.*

*Z chronológie úkonov vykonaných v predmetnom konaní je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že nariadené pojednávania sa mnohokrát odročovali z dôvodov na strane žalobcu, konkrétne 14-krát (išlo o ospravedlnenia z dôvodu PN /5x/, žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania z dôvodu zmeny právneho zástupcu, kolízia termínov právneho zástupcu a pod.).*

*Je pravdou, že od podania návrhu uplynulo už 12 rokov, avšak dĺžku súdneho konania ovplyvňuje výraznou mierou správanie žalobcu ako i tá skutočnosť, že zákonná sudkyňa [REDAKOVANÉ] bola jeden kalendárny rok práceneschopná, pričom v tomto období bol spis pridelený na rozhodnutie sudkyňi tunajšieho súdu [REDAKOVANÉ]*

██████████, ktorá ku dňu 01.12.2016 odišla do predčasného starobného dôchodku. Zákonná sudkyňa ██████████ ukončila dlhodobú PN 11.01. 2017.

*Oznamujem Vám, že netrvám na ústnom pojednávaní ústavného súdu a súhlasím s jeho upustením. (...)*“

3.2 Sťažovateľka prostredníctvom svojej splnomocnenej právnej zástupkyne na uvedené vyjadrenie predsedníčky okresného súdu nereagovala, ústavnému súdu iba oznámila:

*„(...) dávam Vám týmto na vedomie, že súhlasíme s upustením od ústneho pojednávania danej veci.“*

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

## II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, vyjadrení účastníkov konania a obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu (ktorý si ústavný súd zapožičal) ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 14 C 25/2005:

Dňa 31. januára 2005 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky proti odporcom ██████████ (ďalej len „odporca 1“) a ██████████ (ďalej len „odporca 2“), o ochranu dobrej povesti právnickej osoby. Sťažovateľka sa domáha ochrany proti vymáhaniu fiktívnych pohľadávok zo strany odporcov a proti vymáhaniu pohľadávky smerujúcim aktivitám odporcov, najmä proti zavedeniu do medzinárodnej databanky obchodných informácií majúcich potenciál poškodzovať jej dobré meno

„goodwill“. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 14 C 25/2005 a pridelená zákonnej sudkyňi

██████████.

Dňa 7. februára 2006 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh.

Dňa 15. marca 2006 bol súdny poplatok zaplatený.

Dňa 7. apríla 2006 okresný súd vo veci nariadil pojednávanie na 21. jún 2006.

Dňa 5. júna 2006 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcov k návrhu.

Na pojednávanie 21. júna 2006 sa nedostavila sťažovateľka ani odporca 1. Súd pojednávanie odročil na 15. november 2006 na návrh právneho zástupcu sťažovateľky, ako aj právneho zástupcu odporcov, a to z dôvodu, že sa títo ešte pokúsia o mimosúdne ukončenie sporu.

Na pojednávanie 15. novembra 2006 sa nedostavila sťažovateľka ani odporcovia. Súd pojednávanie odročil na 9. február 2007.

Na pojednávanie 9. februára 2007 sa nedostavili odporcovia. Sťažovateľka žiadala pojednávanie odročiť pre absenciu vrátenia podkladov od svojho zástupcu, ktorý jej 30. októbra 2006 vypovedal plnú moc. Súd pojednávanie odročil na 8. jún 2007.

Na pojednávanie 8. júna 2007 sa nedostavili odporcovia. Súd sa bezvýsledne pokúsil o zmier a vypočul sťažovateľku, ako aj zástupcu odporcov. Pojednávanie bolo odročené na 26. október 2007.

Dňa 22. októbra 2007 sa predvolaná svedkyňa ██████████ z pojednávania nariadeného na 26. október 2007 ospravedlnila.

Na pojednávaní 26. októbra 2007 súd vec prerokoval a pojednávanie odročil na 15. február 2008 na účel výsluchu svedkov a doplnenia spisu odporcami o ďalšie písomnosti.

Na pojednávanie 15. februára 2008 súd prikázal 6. novembra 2007 predvolať svedkov, avšak doručenie predvolaní nie je v spise vykázané.

Dňa 13. februára 2008 sa sťažovateľka z pojednávania nariadeného na 15. február 2008 ospravedlnila.

Na pojednávanie 15. februára 2008 sa nedostavili ani predvolaní svedkovia ani sťažovateľka. Súd pojednávanie odročil na 20. jún 2008.

Dňa 16. júna 2008 sa sťažovateľka z pojednávania nariadeného na 20. jún 2008 ospravedlnila. Dňa 19. júna 2008 sa v nadväznosti na ospravedlnenie sťažovateľky z pojednávania nariadeného na 20. jún 2008 ospravedlnil aj zástupca odporcu 2.

Na pojednávanie 20. júna 2008 sa nedostavil nikto, súd ho odročil na 14. november 2008.

Dňa 3. novembra 2008 sa sťažovateľka z pojednávania nariadeného na 3. november 2008 ospravedlnila. Dňa 12. novembra 2008 sa v nadväznosti na ospravedlnenie sťažovateľky z pojednávania nariadeného na 3. novembra 2008 ospravedlnil zástupca odporcu 2.

Na pojednávanie 14. novembra 2008 sa nedostavil nikto, súd ho odročil na 24. apríl 2009 (v zápisnici chybné uvedenie 29. apríl 2009).

Dňa 30. marca 2009 súd zmenil termín pojednávania z 24. apríla 2009 na 29. apríl 2009.

Dňa 9. apríla 2009 sa predvolaná svedkyňa [REDAKOVANÉ] z pojednávania nariadeného na 29. apríl 2009 ospravedlnila.

Dňa 28. apríla 2009 sa z pojednávania nariadeného na 29. apríl 2009 ospravedlnila sťažovateľka z dôvodu kolízie s iným pojednávaním, tvrdiac, že zmena termínu jej bola oznámená neskoro.

Na pojednávanie 29. apríla 2009 sa nedostavila sťažovateľka. Súd pojednávanie odročil na 28. október 2009.

Dňa 27. októbra 2009 sa predvolaná svedkyňa [REDAKOVANÉ] z pojednávania nariadeného na 28. október 2009 ospravedlnila.

Na pojednávanie 28. októbra 2009 sa nedostavila sťažovateľka, neúčast' neospravedlnila. Nedostavila sa ani predvolaná svedkyňa [REDAKOVANÉ]. Súd pojednávanie odročil na 16. apríl 2010.

Dňa 13. apríla 2010 sa sťažovateľka z pojednávania nariadeného na 16. apríl 2010 ospravedlnila. Poukázala na skutočnosť, že jej predvolanie na toto pojednávanie nebolo doručené.

Na pojednávanie 16. apríla 2010 sa nedostavil nikto. Súd pojednávanie odročil na 20. október 2010. Svedkyňu [REDAKOVANÉ] súd predvolá pod hrozbou pokuty a predvedenia.

Dňa 19. októbra 2010 sa sťažovateľka ospravedlnila z pojednávania nariadeného na 20. október 2010. V ten istý deň sa ospravedlnil aj zástupca odporcu 2 v nadväznosti na ospravedlnenie sťažovateľky, pričom nesúhlasil s rozhodnutím bez prítomnosti odporcu 2. V ten istý deň súd nariadené pojednávanie zrušil.

Na pojednávanie 20. októbra 2010 sa nedostavil nikto. Súd pojednávanie odročil na 15. apríl 2011.

Na pojednávanie 15. apríla 2011 sa nedostavili odporcovia ani predvolaná svedkyňa. Sťažovateľka trvá na výsluchu svedkyne [REDAKOVANÉ]. Súd pojednávanie odročil na 26. október 2011.

Dňa 24. októbra 2011 sa sťažovateľka z pojednávania nariadeného na 26. október 2011 ospravedlnila. Súd súčasne sťažovateľku informoval, že i svedkyňa [REDAKOVANÉ] sa na pojednávanie nedostaví.

Na pojednávanie 26. októbra 2011 sa nedostavil nikto, súd pojednávanie odročil na 27. apríl 2012.

27. októbra 2011 sa ospravedlnil aj zástupca odporcu 2 v nadväznosti na ospravedlnenie sťažovateľky, pričom nesúhlasil s rozhodnutím bez prítomnosti odporcu v druhom rade.

Dňa 28. októbra 2011 sa ospravedlnila aj svedkyňa [REDAKOVANÉ].

Na pojednávanie 27. apríla 2012 sa nedostavila svedkyňa [REDAKOVANÉ] ani odporcovia. Súd vec prerokoval a pojednávanie odročil na 17. október 2012 s tým, že pod hrozbou pokuty a predvedenia predvolá svedkyňu [REDAKOVANÉ].

Dňa 17. októbra 2012 sa sťažovateľka z pojednávania nariadeného na ten istý deň ospravedlnila. Súčasne oznámila, že svedkyňa [REDAKOVANÉ] sa zdržiava v Leviciach, je teda potrebné ju vypočuť prostredníctvom Okresného súdu Levice (ďalej len „dožiadany súd“).

Na pojednávanie 17. októbra 2012 sa nedostavila sťažovateľka ani svedkyňa [REDAKOVANÉ]. Súd pojednávania odročil na neurčito, s tým, že svedkyňa [REDAKOVANÉ] bude vypočutá prostredníctvom dožiadaného súdu.

Dňa 17. októbra 2012 súd vyzval sťažovateľku, aby oznámila adresu svedkyne [REDAKOVANÉ], okruh otázok, ktoré sa jej predložia na vyjadrenie, ako aj skutočnosť, či sa sťažovateľka chce na jej výsluchu zúčastniť osobne (č. 1. 303 spisu okresného súdu).

Dňa 14. novembra 2012 súd nariadil opätovne doručiť výzvu zo 17. októbra 2012 sťažovateľke. Na výzvu sťažovateľka nereagovala.

Dňa 3. januára 2013 sťažovateľka oznámila, že adresou svedkyne v Leviciach nedisponuje.

Dňa 15. januára 2013 súd požiadal Register obyvateľov Slovenskej republiky o oznámenie adresy trvalého i prechodného pobytu svedkyne [REDAKOVANÉ].

Dňa 6. februára 2013 súd vykonal lustráciu v informačnom systéme Sociálnej poisťovne vo vzťahu ku svedkyňi [REDAKOVANÉ].

Na č. 1. 311 je založené nedatované oznámenie Registra obyvateľov Slovenskej republiky, obsahujúce informácie týkajúce sa svedkyne [REDAKOVANÉ].

Dňa 2. septembra 2013 súd požiadal dožiadaný súd o výsluch svedkyne [REDAKOVANÉ]. Vec bola na dožiadanom súde zaevidovaná 23. septembra 2013 pod sp. zn. 7 Cd 2/2013.

Dňa 24. septembra 2013 dožiadaný súd spis vrátil okresnému súdu, pretože okresný súd dožiadanému súdu neoznámil skutočnosti, ku ktorým sa mala svedkyňa [REDAKOVANÉ] vyjadriť.

Spis okresného súdu sa vrátil z dožiadaného súdu 7. októbra 2013.

Súd 23. júla 2014 vyzval sťažovateľku identicky ako 17. októbra 2012 na č. 1. 303 spisu k okruhu skutočností, ku ktorým sa má svedkyňa [REDAKOVANÉ] vyjadriť. Rovnakú výzvu zaslal i odporcovi 2.

Dňa 16. septembra 2014 bola súdu doručená odpoveď odporcu 2 na uvedenú výzvu. Sťažovateľka na túto výzvu nereagovala.

Dňa 22. decembra 2014 súd vydal kancelárii pokyn na vyhotovenie dožiadania na výsluch svedkyne [REDAKOVANÉ].

Dňa 14. januára 2015 okresný súd potom opätovne požiadal dožiadaný súd o výsluch svedkyne [REDAKOVANÉ]. Vec bola na dožiadanom súde zaevidovaná 23. januára 2015 pod sp. zn. 15 Cd 1/2015.

Dňa 2. februára 2015 dožiadaný súd predvolal svedkyňu [REDAKOVANÉ]. Predvolanie sa dožiadanému súdu vrátilo nedoručené.

Dňa 7. februára 2015 dožiadaný súd v Registri obyvateľov Slovenskej republiky zistil, že svedkyňa [REDAKOVANÉ] zomrela 26. januára 2015.

Dňa 23. februára 2015 dožiadaný súd dožiadanie so spisom vrátil okresnému súdu.  
Spis sa na okresný súd vrátil 2. marca 2015.

Dňa 31. augusta 2015 súd nariadil pojednávanie na 7. december 2015. Sťažovateľke sa predvolanie doručiť nepodarilo.

Na pojednávanie 7. decembra 2015 sa nedostavil nikto. Súd pojednávanie odročil na 16. marec 2016.

Dňa 7. decembra 2015 po skončení pojednávania sťažovateľka súdu oznámila, že jej predvolanie na ten deň bolo doručené až po skončení pojednávania.

Dňa 19. februára 2016 súd zrušil termín pojednávania nariadeného na 16. marec 2016 z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne.

Dňa 1. marca 2016 bola vec prerozdelená zákonnej sudkyňi [REDACTED].

Dňa 9. marca 2016 bol spis daný „na lehotu“ pre chýbajúcu doručku od sťažovateľky.

Dňa 13. mája 2016 súd nariadil pojednávanie na 16. september 2016.

Dňa 4. júla 2016 bolo súdu doručené ospravedlnenie zástupcu odporcu 1 z pojednávania nariadeného na 16. september 2016.

Súd 27. júla 2016 zrušil termín pojednávania nariadeného na 16. september 2016.

Dňa 13. septembra 2016 bol spis daný „na lehotu“ z dôvodu dlhodobej prekážky na strane zákonnej sudkyne.

Dňa 1. decembra 2016 bola vec prerozdelená zákonnému sudcovi [REDACTED].

Dňa 11. januára 2017 bola vec vrátená zákonnej sudkyňi [REDACTED].

Dňa 18. júla 2017 súd nariadil pojednávanie na 6. september 2017.

### III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy,

ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o ochranu dobrej povesti právnickej osoby vedenom pod sp. zn. 14 C 25/2005 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky ako navrhovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu

právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že neprimeraná dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci. Napokon ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení nepoukázala na skutkovú alebo právnu zložitosť predmetnej veci. Ústavný súd v daných súvislostiach poukazuje aj na to, že predmetom napadnutého občianskoprávného konania je ochrana dobrej povesti právnickej osoby, t. j. vec, ktorej povaha si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, aby sa čo najskôr, resp. v primeranom čase odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň obrátil subjekt so žiadosťou o rozhodnutie (m. m. I. ÚS 142/03, II. ÚS 71/2016, II. ÚS 71/2016 a iné).

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci treba poukázať predovšetkým na to, že ako to z chronológie úkonov vykonaných v napadnutom konaní vyplýva (pozri bod II tohto nálezu), k predĺženiu napadnutého konania prispela v značnej miere samotná sťažovateľka najmä tým, že sa minimálne šesťkrát nezúčastnila na pojednávaniach, ktoré aj z tohto dôvodu museli byť odročené. Sťažovateľka síce svoju neprítomnosť väčšinou ospravedlnila, ale napadnuté konanie za takýchto okolností nemohlo byť plynulé. Okrem toho nebola vždy súčinnosť, opakovane nereagovala na výzvy súdu (napr. na výzvu zo 17. októbra 2012,

23. júla 2014). Na jej uvedené správanie nemohol ústavný súd neprihliadnuť pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci a predovšetkým poukazuje na to, že celkové trvanie napadnutého konania viac ako 12,5 rokov je už samo osebe neprimerané.

Ústavný súd konštatuje, že okresný súd bol v posudzovanej veci aj opakovane nečinný, konkrétne od 31. januára 2005 do 7. februára 2006 (dvanásť mesiacov), od 6. februára 2013 do 2. septembra 2013 (sedem mesiacov), od 7. októbra 2013 do 23. júla 2014 (deväť mesiacov) a od 11. januára 2017 do 18. júla 2017 (šesť mesiacov). Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas takmer troch rokov okresný súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, a teda k zbytočným priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci, ale ako to už bolo uvedené v dôsledku správania sťažovateľa, ale i v dôsledku postupu súdu. Na „objektívne okolnosti“, teda na personálne problémy súdu, na ktoré v danej veci poukázala predsedníčka súdu, v kontexte 12,5 rokov trvania napadnutého konania, nebolo možné prihliadať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom cit. predchádzajúcu judikaturu ústavného súdu), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa na tento účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných priet'ahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobu obmedzené personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03). Okrem uvedeného ústavný súd opakovane

zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení okresného súdu (I. ÚS 6/06).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadostučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať finančné zadostučinenie v sume 11 000 €, pretože by bola „*primeraná a spravodlivá, súladná s rozhodovacou praxou ESJP*“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadostučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadostučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, najmä aj na jej správanie (pozri bod III/2 tohto nálezu), považuje za primerané vo výške 1 500 € .

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia z 19. januára 2016 a podanie sťažnosti z 2. februára 2016). Za dva úkony vykonané v roku 2016 patrí odmena v sume dvakrát po 143 € a režijný paušál dvakrát po 8,58 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkove sumu 303,16 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2017